

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

8. Системы «точно-в-срок» (JIT; just-in-time): их разработка и внедрение [Электронный ресурс]. – 2015. – Режим доступа: <http://www.elitarium.ru/sistema-jit-process-proizvodstva-kachestvo-rabota-vremja-rashody-celi-jeffektivnost/>.

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ МАЙНА В УКРАЇНІ

Тарасова О.В., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій

В сучасних умовах розвитку демократичних реформ в Україні особливого значення набуває така сфера професійної діяльності, як оціночна діяльність. Наукове осмислення об'єктивних економічних законів та практика країн з розвинутою ринковою економікою стали теоретичною базою становлення професійної оцінки в Україні. За останні роки сформувався також вітчизняний досвід діяльності з професійної оцінки майна.

Оцінка майна, майнових прав (далі – оцінка майна) – це процес визначення їх вартості на дату оцінки за процедурою, встановленою нормативно-правовими актами [1]. Вона є результатом практичної діяльності суб'єкта оціночної діяльності.

Оцінювачі – це фахівці, які мають відповідати жорстким вимогам щодо освіти, спеціальної підготовки і професійних навичок. Мета діяльності професійного оцінювача – дати об'єктивне та незалежне судження про втрати і вигоди, можливі під час укладання угоди між двома суб'єктами ринку.

В оціночній діяльності приймають участь дві сторони: замовник і оцінювач. Діяльність з оцінки майна розпочинається із складання відповідного завдання. У завданні має бути визначена мета оцінки і проведена ідентифікація майнового комплексу, що оцінюється, з чітким переліком всіх майнових об'єктів, які підлягають оцінці. Необхідно вказати дату оцінки, за станом на яку визначається вартість. При розробці завдання оцінювач має встановити який стандарт вартості йому необхідно оцінити. У практиці оцінки виділяють різні види вартості, які характеризуються власними особливостями розрахунку та застосування. Вибір того чи іншого виду вартості для оцінки залежить від поставленої мети. При здійсненні домовленостей і процесу оцінки необхідно дотримуватися встановлених вимог.

Вибір виду вартості дає можливість оцінювачу визначитися з методами розрахунку оцінки. В даний момент в практиці оцінювачів прийняті такі методи оцінки майна: метод витрат, метод аналогів продажу, метод прибутковості.

Основні засади оцінки майна включають низку загальноекономічних принципів:

— принцип корисності – майновий комплекс має вартість тільки тоді, коли він корисний потенційному власнику, тобто здатний задовольнити його очікувані потреби протягом певного часу;

— принцип заміщення – розумний інвестор не заплатить за даний об'єкт більше, ніж найменша ціна, яка замовляється за інший об'єкт з еквівалентною корисністю;

— принцип очікування – інвестор вкладає кошти в об'єкт сьогодні, так як очікує від об'єкта одержання потоку доходів у майбутньому. Оцінювана вартість – це поточна вартість всіх майбутніх доходів;

— принцип залежності від зовнішнього середовища – вартість майнового комплексу залежить від зовнішнього економічного середовища, в якому він експлуатується, і в свою чергу даний майновий комплекс впливає на вартість інших, пов'язаних з ним майнових комплексів;

— принцип відповідності між попитом і пропозицією – ціни стабільні тоді, коли між попитом і пропозицією на ринку встановлюється відповідність. Наявність дефіциту, тобто перевищення попиту над пропозицією, підвищує ціну;

— принцип конкуренції – конкуренція вирівнює доходність інвестицій. Використання надприбутків при оцінці вартості майнових комплексів спотворює результат;

— принцип зміни вартості – вартість майнового комплексу безперервно змінюється в часі. Кожна оцінка вартості повинна відзначатися датою її проведення;

— принцип факторів виробництва – майновий комплекс є елементом виробничої системи, доходність якої визначається чотирма факторами: менеджментом, працею, капіталом і землею. Чистий дохід – це результат дії всіх чотирьох факторів, і тому на основі доходу визначається вартість всієї системи. Для оцінки вартості майнового комплексу потрібно знати внесок кожного фактора у формування доходу всієї системи;

— принцип залишкової продуктивності земельної ділянки – залишкова продуктивність визначається як чистий дохід, який віднесений до земельної ділянки, після того, як оплачені витрати на менеджмент, працю і експлуатацію капіталу;

— принцип вкладу – включення додаткових активів у майновий комплекс ефективно тоді, коли вони підвищують ринкову вартість майнового комплексу. Будь-які додаткові елементи до майнового комплексу виправдані тоді, коли одержаний приріст вартості майнового комплексу перевищує затрати на придбання цих елементів;

— принцип пропорційності (збалансованості) – складові частини майнового комплексу повинні бути узгоджені між собою за пропускну здатністю та іншими характеристиками. Додавання якого-небудь елемента до майнового комплексу при порушенні даного принципу не приводить до росту вартості майнового комплексу;

— принцип найбільш ефективного використання – із можливих варіантів вибирається варіант найкращого і найефективнішого використання майнового комплексу, при якому найповніше реалізуються функціональні можливості комплексу. Саме цей варіант застосовується для оцінки вартості.

Ключовим критерієм при оцінці будь-якого нерухомого та рухомого майна є його корисність. Процедури, що використовуються в процесі оцінки, мають загальну мету визначення ступеню корисності оцінюваної нерухомості.

На основі завдання оцінювач розробляє план-графік виконання оціночних робіт, визначає їх трудоемність і вартість. План включає такі основні етапи робіт: збір і аналіз інформації, вибір методу оцінки вартості, виконання розрахунків, перевірка і аналіз результатів, складання звіту про оцінку.

Документом, що містить висновки про вартість майна та підтверджує виконані процедури з оцінки майна суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання відповідно до договору, є звіт про оцінку майна. Звіт підписується оцінювачами, які безпосередньо проводили оцінку майна, і скріплюється печаткою та підписом керівника суб'єкта оціночної діяльності. Вимоги до змісту звіту про оцінку майна, порядку його оформлення та рецензування встановлюються положеннями (національними стандартами) оцінки майна. Зміст звіту про оцінку майна повинен містити розділи, що розкривають зміст проведених процедур та використаної нормативно-правової бази з оцінки майна [2].

Професійна оцінка як вид діяльності не може розглядатися окремо від становлення національної економіки та динаміки процесів, що відбуваються в ній. В Україні проводиться велика робота щодо забезпечення цивілізованого розвитку оціночної діяльності і подальшого її вдосконалення. Проте, не всі проблемні питання вже вирішені. Необхідно більш активно формувати вітчизняну базу стандартизації в галузі оцінки. На сьогодні розвитку потребує і система підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів в сфері професійної оціночної діяльності.

Література

1. Закон України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» № 1992-IV від 09.09.2007, ВВР, 2007, № 1 з доп. та змінами.

2. Калінеску Т.В. Оцінювання майна : навчальний посібник / Т.В. Калінеску, Ю.А. Романовська, О.Д. Кирилов. – К.: Центр учбової літератури, – 2012. – 312 с.

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ Мельник Ю.М.	327
ОСНОВНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ МАЙНА В УКРАЇНІ Тарасова О.В.	329
ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ НА МАЛОМУ ПІДПРИЄМСТВІ Стасюкова К.В., Головаченко Л.М.	331
ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ ТЕПЛОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ДОВКІЛЛЯ Маркова Т.Д.	332
АВТОМАТИЗОВАНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ Пчелянська Г.Б., Пчелянський Д.П.	333

**СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»**

СУЧАСНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК У СВІТЛІ ТЕОРІЇ ЦИКЛІВ М.Д. КОНДРАТЬСЬВА Ткачук Т.І., Павленко Г.М.	334
НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ Криницька О.О., Бондар К.С.	335
ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ, ЇХНЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СПОСОБИ ОТРИМАННЯ Руммо В.В.	337

**СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА
КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»**

ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНА – НАТО: ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ Ангелов Г.В., Соловей А.О., Ботіка Т.С.	338
ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СУСПІЛЬСТВОМ Ангелов Г.В., Іванов Є.В.	339
ІСТОРИЧНІ РЕАЛІЇ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ Соловей А.О., Ботіка Т.С.	341
ПОЛІТИКА НАЦИСТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ЩОДО СІМ'Ї Дмитрашко С.А.	342
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА СТУДЕНТАМИ ОНАХТ, НА ПРИКЛАДІ ФАН-ТВОРЧОСТІ Дружкова І.С.	344
ДО ПРОБЛЕМИ ОНТОЛОГІЧНОГО СТАТУСУ МЕДІА Пурцхванідзе О.В.	346
СПЕЦИФІКА ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ ТА ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНЖИНІРИНГУ Лар'яновський І.С.	348
СІМ'Я ТА ЇЇ ФУНКЦІЇ В ПРОЦЕСІ СОЦІАЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ Мамроцька О.А.	350
МІСЦЕ ТА РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЇ Черняк Г.А.	351
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА КОГНІТИВНІ НАВАНТАЖЕННЯ НА ПСИХІКУ ЛЮДИНИ Черняк Г.А.	353
ПРОБЛЕМА ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ У КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСІВ ДЕКОМУНІЗАЦІЇ Шишко О.Г.	354
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УКЛАДЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ В ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ Самокиш В.П.	356
МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕЖИМИ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, СУЧАСНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД Осадча І.А.	358
ДЕПУТАТСЬКА НЕДОТОРКАНИСТЬ ЯК ОДНА З ОЗНАК ПРАВОВОЇ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РЕФОРМУВАННЯ Орлова В.О., Жигайло П.О.	359